

[Ninn-Hansen.]

myndigheds økonomiske interesse, at der da var en særlig ankeadgang. Også det vil vi gerne se på.

Jeg er helt klar over, at forslagsstillerne med forslaget her har det samme ønske, som vi har, nemlig at gøre den private sektors stilling stærkere og bedre. Jeg synes blot, det er noget tvivlsomt, om man opnår det. Et forslag, hvis indhold er, hvad den mand, der har en privat rute, skal kunne få ud af det økonomisk, når han ikke længere har tilhænderen, kan jo i sine konsekvenser føre til det modsatte, nemlig en interesse hos de pågældende i at få afviklet, hvis de kan finde en offentlig myndighed eller en anden privat, der vil overtage den; hvis de i mellemtiden har nedskrevet materiellet omtrent til nul over de afskrivninger, de har mulighed for, og kan tænke sig muligheden for en vurdering, der kan give dem en passende pris, ja, så kan det jo tilskynde til, at de private bliver interesseret i at afvikle. Men det gør jo ikke den private sektor større, tværtimod, og derfor er vi noget tvivlende over for, om forslagsstillerne har fundet den helt rigtige fremgangsmåde, men vil gerne drøfte forslaget.

Vi skal dog også være opmærksom på de forpligtelser, det offentlige kan komme til at påtage sig, hvis man som foreslået her skal overtage materiel efter en vurdering, selv om der er foretaget afskrivninger af dette materiel. Det kan jo diskuteres principielt også i forbindelse med andre koncessionsområder, om det er en fremgangsmåde, der er tilrådelig.

Arne Larsen: Jeg må på mit partis vegne som hr. Th. Mikkelsen på socialdemokratiets vegne afvise det foreliggende lovforslag.

Såvel den højtærede minister som hr. Th. Mikkelsen har jo fremført en række vigtige argumenter, som taler imod, at man skulle ændre loven som foreslået af forslagsstillerne, og jeg skal ikke trætte med at komme med yderligere argumenter. Jeg finder, at det, der allerede er fremført, er stærkt nok.

Nærværende lovforslag er vel nok afledt af det lovforslag, vi vedtog den 1. juni 1966, hvorefter der nedsattes et særligt trafikudvalg for det storkøbenhavnske område, som

skulle klare og løse koncessionsproblemerne for dette område. Tidligere var det jo landsnævnsager, som det også er sagt af hr. Holmberg, og man fandt altså, at det var rimeligt og rigtigt, at der blev nedsat et organ for det storkøbenhavnske område, som kunne klare disse problemer.

Der var på det tidspunkt ytret ønske om, at der indledtes et trafiksamarbejde mellem kommunerne i nærheden af København og Københavns Sporveje, og det var da ganske rimeligt, at det blev klaret, hvis et sådant trafiksamarbejde kunne etableres. Problemet var her især, at den tidligere koncessionsindehaver i og for sig ikke havde klaret trafikafviklingen på en for borgerne i kommunen tilfredsstillende måde og var blevet udsat for væsentlig kritik, og at der altså var et udbredt ønske fra kommunens side om at få klaret problemet på anden måde. Derfor indledtes dette samarbejde med Københavns Sporveje, og det er jo nu blevet praktiseret fra den 1. april i år. Det er selvfølgelig beklageligt for den tidligere koncessionsindehaver, at han i forbindelse med, at det offentlige overtog koncessionen, ikke fik mulighed for at overdrage sit materiel til Københavns Sporveje, og lignende problemer kan muligvis opstå andre steder i landet, det kan man vel ikke se bort fra. Men ligefrem at lovfæste, at myndighederne skulle påse, at en tidligere indehaver fik mulighed for at overdrage tidssvarende aktiver, som på overtagelsestidspunktet anvendes, til den ny koncessionshaver til en eventuel fastsat brugsværdi, kan jeg ikke se er rigtigt. I det foreliggende tilfælde f. eks. havde Københavns Sporveje jo i forvejen investeret i nyt moderne og godt materiel, og selv om man måske kan sige, at den tidligere koncessionshavers materiel også var nogenlunde tilfredsstillende, så ville det være helt urimeligt at forlange, at f. eks. en institution som Københavns Sporveje skulle overtage noget materiel, som ikke var på højde med det, man selv rådede over; og da man altså havde kapacitet til at klare trafikafviklingen, ja, så var man altså i den situation, at man ikke ønskede at overtage et sådant materiel.

En sådan situation kan jo også opstå andre steder og måske i forbindelse med det yderligere udviklede trafiksamarbejde i Københavnseggen. I parentes bemærket ville jeg da være interesseret i, om vi fik